

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 10 lutego 2023 r.

DIH-4.707.18.2022.TN

DECYZJA DIH-IV-13/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), zwanej dalej „KPA”, art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z dnia 27 października 2022 r. wniesionego przez r. pr. ... reprezentującego Pana M. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą B. M. J. w K. nad O., od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie POK nr 144/2022 (sygn. akt sprawy WK 8361.268.2022) z dnia 14 października 2022 r. wydanej w przedmiocie nałożenia na w/w przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3.620,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset dwadzieścia złotych 00/100) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów w związku z naruszeniem wymagań określonych w § 3 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”, z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych towarów,

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniu 31 października 2022 r. do Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie, zwanego dalej „Zachodniopomorskim WIIH”, wpłynęło odwołanie z dnia 27 października 2022 r., które zostało wniesione przez r. pr. reprezentującego Pana M. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą B. M. J. Odwołanie dotyczyło decyzji Zachodniopomorskiego WIIH nr POK nr 144/2022 (sygn. akt sprawy WK 8361.268.2022) z dnia 14 października 2022 r. wydanej w przedmiocie nałożenia na w/w przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3.620,00 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z naruszeniem wymagań określonych w § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych towarów.

W dacie wydania niniejszej decyzji w zakresie naruszeń przez przedsiębiorców ustawy o informowaniu o cenach obowiązuje ustawa o informowaniu o cenach (Dz. U. z 2019 r. poz. 178 i z 2022 r. poz. 2581) oraz rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz. 2776). W stanie prawnym na dzień wydania zaskarżonej decyzji I instancji obowiązywała ustawa

o informowaniu o cenach (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) i rozporządzenie Ministra Rozwoju w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług z dnia 9 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”. Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r. poz. 2581) do postępowań w sprawie nałożenia kar, o których mowa w ustawie o informowaniu o cenach, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Powyższy przepis intertemporalny uzasadnia do stosowania w niniejszej sprawie stanu prawnego ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia wykonawczego obowiązującego do dnia 31 grudnia 2022 r.

Decyzja Zachodniopomorskiego WIIH została doręczona Stronie w dniu 18 października 2022 r., natomiast odwołanie zostało nadane u operatora publicznego usług pocztowych w dniu 28 października 2022 r. Pismem z dnia 4 listopada 2022 r. Zachodniopomorski WIIH przekazał przedmiotowe odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

W dniach 19 i 30 sierpnia 2022 działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr WK/U-264/2022 z dnia 18 sierpnia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego WIIH przeprowadzili kontrolę w sklepie A. przy ul. 1 w G. należącego do Pana M. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą B. M. J. Podczas przeprowadzonej kontroli poddano sprawdzeniu 75 partii towarów, stanowiących ofertę handlową kontrolowanego przedsiębiorcy (28 partii w opakowaniach jednostkowych i 47 partii oferowanych do sprzedaży luzem), stwierdzając, że przy 13 partiach towarów w miejscu sprzedaży detalicznej, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy brak było uwidocznienia cen i cen jednostkowych. Ponadto stwierdzono, że w przypadku 2 innych partii towarów, brak było uwidocznienia ceny jednostkowej. Stwierdzone nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli oraz w załączniku nr 4 i 5 do tego protokołu. Brak ceny jednostkowej dotyczył kwasu chlebowego i chłodnika z buraka. Natomiast brak cen i cen jednostkowych dotyczył koktajlu truskawkowego, konfitur, miodu, soku jabłkowego Sady Rajewski i napojów Dobry Materiał, napoju HihHi HiBi. Stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte w trakcie kontroli.

Pismem z dnia 14 września 2022 r. Zachodniopomorski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie organ w ww. piśmie poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z materiałami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Na etapie prowadzonego postępowania strona ze swojego uprawnienia skorzystała. W piśmie z dnia 18 września 2022 r. strona wskazała, że nie kwestionuje ustaleń organu kontroli. Strona podniosła, że stwierdzone nieprawidłowości zostały spowodowane nieuwagą pracowników (system zmianowy, w dniu kontroli pracowało łącznie 6 osób), którzy byli w trakcie zmiany ekspozycji napojów, stąd też nie zdążyli przenieść oznaczeń cenowych na zakwestionowanych towarach. Strona podniosła, że zaistnienie stwierdzonych nieprawidłowości było nieumyślnym niedopatrzaniem personelu, miało charakter incydentalny i nie miało na celu wprowadzenia klienta w błąd. W tej sytuacji strona wniosła o odstąpienie od nałożenia na nią kary i porzestanie na pouczeniu.

Pismem z dnia 19 września 2022 r. strona poinformowała o wysokości przychodów w stosunku do przedsiębiorcy oraz w sklepie. Strona nie podała wysokości obrotu.

Zachodniopomorski WIIH decyzją nr POK nr 144/2022 (sygn. akt sprawy WK 8361.268.2022) z dnia 14 października 2022 r. nałożył na w/w przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 3.620,00 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z naruszeniem wymagań określonych w § 3 oraz § 4

rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych towarów.

Strona wniosła odwołanie od w/w decyzji. Prezes Urzędu pismem z dnia 17 listopada 2022 r. zawiadomił stronę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma. Prezes Urzędu dołączył do akt sprawy oświadczenie inspektora prowadzącego kontrolę wraz z materiałem fotograficznym będącym w dyspozycji tego inspektora. Pismem z dnia 8 grudnia 2022 r. Prezes Urzędu ponownie zawiadomił stronę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma. Powyższe pismo zostało wystosowane do strony w związku z uzupełnieniem materiału dowodowego w postaci materiału fotograficznego z kontroli oraz korespondencji elektronicznej z inspektorem kontrolującym. Strona nie zajęła stanowiska w sprawie ani nie zapoznała się z materiałem dowodowym w siedzibie Urzędu.

W swoim odwołaniu od zaskarżonej decyzji, strona zaskarżyła przedmiotową decyzję w całości oraz wniosła o jej uchylenie.

I. Zarzuty strony

1. Zarzut naruszenia art. 77 § 1 KPA poprzez nieuwzględnienie okoliczności, że kontrola rozpoczęła się w momencie, w którym pracownica zmieniała asortyment w lodówce oraz myła lodówkę, co wiązało się z przestawianiem towaru oraz cen, co zostało ustnie wyjaśnione inspektorom, a nie znalazło odzwierciedlenia w protokole kontroli i decyzji, a w konsekwencji
2. Zarzut naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów w zw. z § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen poprzez jego zastosowanie i stwierdzenie braku uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych towarów, podczas gdy brak ten wynikał z przerwania czynności pracownicy dotyczących zmiany asortymentu w lodówce i mycia lodówki przez inspektorów, którzy rozpoczęli w tym właśnie momencie kontrolę i oderwali pracownicę od tych czynności,
3. Zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez jego zastosowanie i wymierzenie kary, podczas gdy nie było ku temu podstaw.

II. Wnioski strony

1. Na podstawie art. 89 § 2 w zw. z art. 75 § 1, 136 § 1 i art. 140 KPA strona wniosła o przeprowadzenie dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecenie przeprowadzenia tego postępowania organowi, który wydał decyzję, w tym przeprowadzenie rozprawy i przesłuchanie w charakterze świadka pracowników na fakt rozpoczęcia kontroli w momencie zmiany asortymentu w lodówce oraz mycia lodówki przez pracownicę, co wiązało się z przestawianiem towaru oraz cen, przerwania czynności pracownicy dotyczących zmiany asortymentu w lodówce i mycia lodówki przez inspektorów, którzy rozpoczęli w tym właśnie momencie kontrolę i oderwania pracownicy od tych czynności, udzielania ustnego wyjaśnienia inspektorom w tym względzie oraz jego przyjęcia.
2. Strona wniosła o:
  - 1) uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania przed organem I instancji w całości, ewentualnie o
  - 2) uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji, z najdalej idącej ostrożności, ewentualnie o
  - 3) zastosowanie przepisu art. 189f § 1 KPA i odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej ze względu na znikomość wagi naruszenia prawa.

Prezes Urzędu zważył co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji Organu pierwszej instancji. W toku postępowania Organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

W toku kontroli poddano sprawdzeniu 75 partii towarów, stanowiących ofertę handlową kontrolowanego przedsiębiorcy (28 partii w opakowaniach jednostkowych i 47 partii oferowanych do sprzedaży luzem). Stwierdzono, że przy 13 partiach towarów w miejscu sprzedaży detalicznej, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy, brak było uwidocznienia cen i cen jednostkowych. Ponadto stwierdzono, że w przypadku 2 innych partii towarów, brak było uwidocznienia ceny jednostkowej. Stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte w trakcie kontroli. Tym samym w przypadku 15 towarów (20 % badanych artykułów) stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Stwierdzone nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli oraz w załączniku nr 4 i 5 do tego protokołu. Brak ceny jednostkowej dotyczył kwasu chlebowego i chłodnika z buraka. Natomiast brak cen i cen jednostkowych dotyczył koktajlu truskawkowego, konfitur, miodu, soku jabłkowego Sady Rajewski i napojów Dobry Materiał, napoju HihHi HiBi.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Ujawnione nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Z kolei § 3 ust. 2 tego rozporządzenia stanowi, że cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: litr dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości oraz za kilogram dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy, sztukę dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Cena jednostkowa towaru w świetle definicji zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Uwidocznieniem jest ujawnienie informacji wymaganych ustawą w taki sposób, aby były one czytelne, widoczne, łatwo i bezpośrednio dostępne dla nabywców i aby przeciętny konsument mógł się samodzielnie zaznajomić z danymi na temat ceny i ceny jednostkowej.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2023 r., przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodów.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 w/w ustawy, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 złotych. Niewywiązanie się z powyższego obowiązku wypełnia znamiona deliktu administracyjnego, za którego popełnienie ustawodawca przewidział stosowną karę administracyjną. W świetle przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, nałożenie takiej kary jest obligatoryjne, co oznacza, że organ nie może odstąpić od ukarania przedsiębiorcy, pomimo usunięcia konkretnego naruszenia. Z woli ustawodawcy nawet jednorazowe naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług stanowi delikt administracyjny. Natomiast z mocy art. 6 ust. 1 tej ustawy, każdy przedsiębiorca dopuszczający się takiego deliktu podlega administracyjnej karze pieniężnej. Okoliczności naruszenia tych obowiązków, mają jedynie znaczenie przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Organ administracji, określając wysokość kary, winien uwzględnić zarówno stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, jak i dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu (art. 6 ust. 3 tej ustawy). (patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 11 sierpnia 2022 r., sygn. akt II GSK 541/19).

W związku z powyższym, Prezes Urzędu ponownie przeanalizował przesłanki wymiaru kary, których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2023 r.

Stopień naruszenia obowiązków – został określony jako wyższy niż znikomy, ponieważ zostały naruszone podstawowe obowiązki dotyczące uwidaczniania cen i cen jednostkowych, Stwierdzono brak w jakiegokolwiek formie informacji o cenie i o cenie jednostkowej towaru. Powyższe godzi w prawo konsumenta do informacji, a także uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Wyższy niż znikomy stopień naruszenia odnosi się do uchybień, do których należą przede wszystkim brak informacji o cenach towarów i o cenach jednostkowych w odniesieniu do części towarów.

Nie uwidaczniając cen Strona pozbawiła konsumentów możliwości realizacji prawa do informacji o cenach towarów, co pozbawia ich możliwości rozważenia przedstawionej oferty i podjęcia świadomej decyzji dotyczącej zawarcia określonej umowy z określonym kontrahentem, a przez to ogranicza swobodę zawierania umów. Brak natomiast uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych lecz o innej masie czy objętości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Przedmiotowy czyn uznać należy za sprzeczne z prawem zaniechanie strony. W następstwie zaniechania strony, konsumenci pozbawieni zostali podstawowych informacji, na podstawie których mogliby podjąć decyzję o zakupie. Informacja o cenie i cenie jednostkowej pozwala porównać koszty związane z zakupem poszczególnych produktów.

Powyższe wynika z podstawowego celu dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L 80 z 18.03.1998 r. s. 27), zwanej „dyrektywą 98/6/WE”. zm. Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniającą Dyrektywę Rady 93/13/EWG i Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta z dnia 27 listopada 2019 r. (Dz.Urz.UE.L Nr 328, str. 7).

Podstawowym celem dyrektywy 98/6/WE jest dokładne, przejrzyste i jednoznaczne informowanie konsumentów o cenach oferowanych im produktów, w szczególności przy

zapewnieniu możliwości porównania cen. Przekazywanie takich informacji umożliwia dokonanie świadomego wyboru na podstawie prostych porównań (motyw 2 i 6 preambuły dyrektywy 98/6/WE).

Obowiązek uwidaczniania cen i cen jednostkowych jest to obowiązek informacyjny o charakterze przedumownym, czyli dotyczy okresu podejmowania decyzji przez konsumenta przed zawarciem umowy. Realizacja tego obowiązku ma przyczynić się do podjęcia decyzji w zakresie zawarcia umowy z przedsiębiorcą. Każdorazowe naruszenie obowiązków w zakresie informowania o cenach, oceniać należy w kontekście ryzyka dokonania przez konsumenta zakupu bez możliwości pełnego rozeznania.

Konsumenci dla 20 % towarów (objętych kontrolą) nie otrzymywali informacji o cenach jednostkowych i cenach, co uniemożliwiało im dokonanie świadomego wyboru produktu w oparciu o to kryterium oraz porównanie cen między produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej gramaturze. Podkreślić należy, że celem regulacji w zakresie informowania o cenach jest poprawa ochrony interesów konsumenta oraz zdrowa konkurencja między przedsiębiorcami - motyw 1 dyrektywy 98/6/WE.

Tym samym obowiązkiem Strony było podanie informacji o cenach w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, dla wszystkich wyrobów, a Strona w przypadku 15 wyrobów tego obowiązku nie dopełniła.

Dokonując oceny stopnia naruszenia obowiązków stwierdzono, że przedsiębiorca nie uwidaczniając cen oraz cen jednostkowych towarów w jakiegokolwiek formie dostępnej dla kupującego w sposób wyższy niż znikomy naruszył obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Cena oraz cena jednostkowa są bowiem podstawowym kryterium informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych.

Dotychczasowa działalność przedsiębiorcy – jest to przesłanka, która wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej działalności w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach. W związku z powyższym, przy ocenie niniejszej przesłanki Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie ostatnich 12 miesięcy nie był objęty kontrolą organu i instancji w zakresie uwidaczniania cen. Organ uwzględnił również okoliczność, że przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą od 1999 r. (według wpisu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej), stąd organ uznał, iż strona winna wykazać się znajomością podstawowych przepisów dotyczących tej działalności, tym bardziej, że naruszone przez przedsiębiorcę obowiązki w zakresie cen i cen jednostkowych, istotne są z punktu widzenia interesów i praw konsumentów. Jest to bowiem wystarczający okres na to, aby strona mogła zapoznać się z obowiązującymi przepisami i przestrzegać ich zgodnie z przepisami ustawy o informowaniu o cenach. Niezależnie od powyższego Prezes Urzędu uwzględnił działania strony związane ze stwierdzonymi nieprawidłowościami (strona usunęła je w trakcie kontroli).

Wielkość obrotów i przychodu - uwzględniając przekazane informacje w tym zakresie zakwalifikowano stronę do grupy pozostałych przedsiębiorców w myśl ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r., poz. 223), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”. Udział strony w obrocie rynkowym jest jednym z większych w stosunku do innych kategorii przedsiębiorców wskazanych w ww. ustawie. Powyższe miało wpływ na ustalenie wymiaru kary. Z uwagi na to, że górny próg wymiaru kary zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wynosi 20 000 zł. wymierzona stronie kara pieniężna w wysokości 3620 zł stanowi 18% górnego progu wymiaru kary.

Ponadto wskazać należy, że kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom

wskazany przez ustawodawcę unijnego, który w art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/6/WE, nakazuje, że kara musi być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (por. wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Przepisy ww. dyrektywy stosowane są przez Organ pomocniczo.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zasadne jest nałożenie na przedsiębiorcę 3.620 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów w związku z naruszeniem wymagań określonych w § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych towarów.

Odnosnie zarzutów i wniosków strony, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Ad. 1 Zarzut naruszenia art. 77 § 1 KPA

Strona wniosła zarzut naruszenia art. 77 § 1 KPA poprzez nieuwzględnienie okoliczności, że kontrola rozpoczęła się w momencie, w którym pracownica zmieniała asortyment w lodówce oraz myła lodówkę, co wiązało się z przestawianiem towaru oraz cen, co zostało ustnie wyjaśnione inspektorom, a nie znalazło odzwierciedlenia w protokole kontroli i decyzji. Strona utrzymuje, że zakwestionowane towary znajdowały się w lodówce, w której zmieniano asortyment w momencie rozpoczęcia kontroli. W momencie układania towaru w lodówce wolnostojącej przez pracownicę, została ona poinformowana przez inną pracownicę o tym, że na terenie sklepu znajdują się inspektorzy Inspekcji Handlowej i chcą rozmawiać z kierownikiem sklepu. Pracownica w tym czasie po przyniesieniu z zaplecza asortymentu, m. in. napojów Dobry Materiał zajmowała się wykładaniem ich do lodówki. W związku z wezwaniem inspektorów musiała oderwać się od swoich obowiązków. W tym dniu pracowały trzy osoby. Po wyjaśnieniu z inspektorami kwestii dotyczących legalizacji wagi pracownica powróciła do uporządkowywania lodówki. W tym momencie inspektorzy stwierdzili, że przy niektórych produktach w lodówce nie ma cen. Pracownica wyjaśniła, że jest to związane z tym, iż porządkuje i myje lodówkę. Kontrola zakłóciła normalne funkcjonowanie sklepu, co uniemożliwiło pracownicy dokończenie pracy wykonywanej w momencie rozpoczęcia kontroli. Gdyby nie kontrola, pracownica nie oderwała by się od swoich obowiązków, tylko skończyła swoją pracę przy dokładaniu towaru wraz z etykietą cenową. Pracownica podpisała protokół kontroli bez zastrzeżeń, ponieważ inspektorzy zapewnili ją, że kontrola przebiegła prawidłowo i nie stwierdzili żadnych nieprawidłowości. Organ nie wziął też pod uwagę wyjaśnień pracownicy, które zostały złożone ustnie inspektorom, a jednak nie znalazły odzwierciedlenia w protokole kontroli. W związku z tym konieczne jest przeprowadzenie dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie poprzez przesłuchanie świadków. Zgodnie bowiem z art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona nie zakwestionowała protokołu kontroli ani w dniu kontroli ani nie wniosła uwag do protokołu kontroli w ustawowym terminie. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Kontrolowany przedsiębiorca podpisał protokół bez uwag i nie skorzystał z możliwości wniesienia uwag na piśmie. Protokół kontroli oraz załączniki do tego protokołu stanowią dokument urzędowy i stanowią podstawę do przyjęcia ustaleń faktycznych zawartych w tym protokole, w szczególności z uwagi na brak zakwestionowania tego protokołu w ustawowym terminie. Dlatego też argumentacja strony, że przedstawianie towarów ani cen przez pracownicę nie zostało uwzględnione w protokole kontroli nie zasługuje na uwzględnienie. Na marginesie należy wskazać, że przedmiotem kontroli nie były kwestie sanitarne ani wykonywanie czynności służbowych przez pracowników przedsiębiorcy, czyli kwestie podlegające kognicji innych organów – inspekcji sanitarnej czy inspekcji pracy. Przedmiotem kontroli było przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach, która to ustawa odnosi się do uwidaczniania cen towarów. Tym samym czynności sanitarne czy obowiązki pracownika względem pracodawcy, na które powołuje się strona w swoim odwołaniu nie zostały uregulowane w ustawie o informowaniu o cenach i pozostają bez związku z przedmiotem postępowania, którym jest nałożenie kary pieniężnej za brak uwidaczniania cen towarów. Brak jest też normatywnego uregulowania wpływu czynności w postaci mycia lodówki przez pracownicę na obowiązki informacyjne przedsiębiorcy odnoszące się do uwidaczniania cen towarów. Tym samym nie istniała zasadność ani celowość opisywania w protokole kontroli czynności wykonywanych przez pracownicę, która myła lodówkę, ponieważ te czynności pozostają bez związku z obowiązkiem nałożonym na przedsiębiorcę w zakresie uwidaczniania cen.

Jednocześnie Prezes Urzędu wskazuje, iż z przepisu § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia o uwidacznianiu cen można wywieść, iż uwidacznianie cen przez przedsiębiorcę powinno nastąpić przed momentem udostępnienia danego towaru do sprzedaży konsumentowi, o czym świadczy zdanie: „*cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów*”. Jakakolwiek inna wykładnia tego przepisu umożliwiająca przedsiębiorcy, uwidacznianie cen w miejscu, które nie jest ogólnodostępne lub nie jest dobrze widoczne dla konsumentów jest błędna. Powyższe oznacza, że w momencie zaproszenia do punktu sprzedaży konsumentów, cena towaru powinna być uwidoczniiona. Tym samym każde otwarcie punktu sprzedaży oznacza złożenie oferty konsumentowi i jest terminem wykonania obowiązku uwidaczniania cen. Niewykonanie tego obowiązku przed udostępnieniem towaru do sprzedaży skutkuje nałożeniem na przedsiębiorcę administracyjnej kary pieniężnej. Dlatego też, ceny powinny być uwidocznione przed wejściem inspektorów na teren sklepu w taki sam sposób jak powinny być uwidocznione przed zaproszeniem klientów do sklepu. Przedsiębiorca ma obowiązek takiej organizacji pracy w placówce, aby dla klientów odwiedzających sklep stanowiącym miejsce sprzedaży detalicznej towarów, ceny i ceny jednostkowe towarów były uwidocznione przy towarze przed podjęciem przez kupującego decyzji co do wyboru i zakupu określonego towaru. Zmiana asortymentu i ich cen podczas pracy placówki nie daje konsumentom możliwości zapoznania się z cenami towarów przed podjęciem decyzji co do ich ewentualnego zakupu. Nie zwalnia też przedsiębiorcy z obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o informowaniu o cenach towarów. Zatem faktem jest, że na skutek organizacji pracy w placówce kontrolowanego przedsiębiorcy, podczas mycia w trakcie pracy lodówki i wymiany asortymentu oraz cen tych towarów, w istocie konsumenci pozbawieni byli wiedzy dotyczącej cen tych towarów, a tym samym bezsprzecznie (wbrew twierdzeniu strony) kontrolowany dopuścił się naruszenia przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o

cenach towarów, co stanowiło podstawę do wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ww. ustawy.

Zgodnie z treścią protokołu pracownica po osobistym odczytaniu protokołu podpisała protokół wraz z inspektorami przeprowadzającymi kontrolę. Nie może zatem polegać na prawdziwym twierdzeniu strony, że pracownica podpisała protokół bez zastrzeżeń, bo zapewniona została przez inspektorów, że kontrola przebiegła prawidłowo i w jej wyniku nie stwierdzono nieprawidłowości. Zapis dotyczący ustaleń kontroli w zakresie zakwestionowanych towarów z uwagi na brak uwidocznienia przy nich cen i cen jednostkowych znajduje się bowiem w pkt 9 protokołu kontroli wraz ze wskazaniem naruszonych przepisów prawa. Z tego samego względu za bezzasadny uznać należy zarzut strony co do tego, że w protokole kontroli nie znalazły swojego odzwierciedlenia „ustne wyjaśnienia” pracownicy dotyczące przyczyn braku cen przy towarach znajdujących się w mytej przez nią lodówce. Skoro strona uznała, że okoliczności te mają istotne znaczenie dla sprawy i ustaleń kontroli, to winna była okoliczności te podnieść w uwagach do protokołu kontroli, czego strona nie zrobiła. Nie bez znaczenia dla toczącego się postępowania jest również okoliczność, że reprezentująca kontrolowanego przedsiębiorcę pracownica nie kwestionowała dokonanych ustaleń i wykonała (jeszcze w trakcie kontroli) wydane przez inspektorów żądania usunięcia stwierdzonych uchybień, co znalazło swoje odzwierciedlenie w pkt 10 protokołu kontroli. W tym zakresie zatem zarzuty strony - dotyczące zapisów w protokole kontroli, stanowiącym materiał dowodowy postępowania, na podstawie którego wydana została w sprawie decyzja administracyjna, uznać należy za bezzasadne. Wydając decyzję administracyjną organ opiera się na materiale dowodowym, w tym przede wszystkim na dokumencie urzędowym, jakim jest protokół kontroli. Nie można zatem zgodzić się z twierdzeniem strony, że organ I instancji nie uwzględnił całokształtu materiału dowodowego w sprawie. Za bezzasadny przy tym uznać należy wniosek strony dotyczący przesłuchania świadków na okoliczność „mycia lodówki”, informowania o przyczynie braku cen przy towarach znajdujących się w tej lodówce oraz przerwania czynności pracownicy dokonującej mycia lodówki. Przeprowadzenie tego dowodu bowiem miałyby stanowić próbę podważenia wiarygodności ustaleń udokumentowanych w dokumencie urzędowym, jakim jest protokół kontroli. Ponadto przesłuchiwanie świadków na fakt mycia lodówki jest nieistotne dla prowadzonego przez organy Inspekcji Handlowej postępowania odnoszącego się do obowiązku informowania o cenach i cenach jednostkowych nałożonego na przedsiębiorcę. Nie istnieje bowiem żadne normatywne uregulowanie zwalniające przedsiębiorcę z tego obowiązku w związku z myciem lodówki przez pracowników.

W myśl orzecznictwa organizacja pracy w spółce jest kwestią wewnętrzną spółki (postanowienie NSA z 11 października 2022 r., II GZ 390/22). Powiązane z organizacją pracy jest zachowanie należytej staranności, gdzie np. nieobecność jednej osoby paraliżuje funkcjonowanie organizacji. „Należyta staranność polega przede wszystkim na zapobiegliwym przygotowaniu się na okoliczności wyjątkowe, niestandardowe, których skutki - poza przypadkiem działania vis maior - mogą być kontrolowane i niwelowane przez staranne działanie.” (patrz postanowienie NSA z sygn. akt I FZ 200/22 z 24 października 2022 r.).

NSA odniósł się również w cytowanym powyżej postanowieniu (postanowienie NSA z 11 października 2022 r., II GZ 390/22) do obowiązku przedsiębiorcy brania pod uwagę nieobecności pracownika, która to nieobecność uniemożliwia wykonywanie czynności zawodowych: „prowadzący kancelarię profesjonalny pełnomocnik powinien brać pod uwagę możliwość wystąpienia problemów zdrowotnych u jego pracowników, które uniemożliwią tym osobom wykonywanie czynności zawodowych.”

W odniesieniu do wskazanego powyżej orzecznictwa należy podkreślić, że strona nie zachowała należytej staranności w zakresie zapewnienia prawidłowej organizacji pracy

podczas kontroli. Zapowiedziana kontrola, o której strona była poinformowana, nie stanowi nadzwyczajnych okoliczności a tym bardziej nie jest vis maior. Strona mogła przygotować się do kontroli również pod względem organizacji pracy. Tym samym Prezes Urzędu nie zgadza się ze stanowiskiem strony, że brak cen i cen jednostkowych spowodowany był przerwaniem przez inspektorów czynności pracowniczych dotyczących zmiany asortymentu i sprzątnięcia, co zdaniem strony, wyklucza tezę o istotnym naruszeniu i co winno skutkować uchyleniem zaskarżonej decyzji i umorzeniem postępowania albo ewentualnie odstąpieniem od wymierzenia kary.

Odnosząc się do konsekwentnie przytaczanego w odwołaniu argumentu o zakłóceniu przez inspektorów czynności pracowniczych dotyczących zmiany asortymentu i sprzątnięcia, to należy wskazać, że strona nie tylko nie skorzystała z uprawnienia do wniesienia uwag do protokołu kontroli w trybie uregulowanym ustawą o Inspekcji Handlowej, ale również nie skorzystała z prawa do wskazania na piśmie w trakcie kontroli, że wykonywane czynności kontrolne zakłócają w sposób istotny działalność gospodarczą przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 52 Prawa przedsiębiorców:

„Czynności kontrolne wykonuje się w sposób sprawny i możliwie niezakłócający funkcjonowania przedsiębiorcy. W przypadku gdy przedsiębiorca wskaże na piśmie, że wykonywane czynności zakłócają w sposób istotny działalność gospodarczą przedsiębiorcy, konieczność podjęcia takich czynności uzasadnia się w protokole kontroli.”

Powoływanie się przez przedsiębiorcę na wyjaśnienia złożone ustnie przez pracownicę inspektorom w trakcie kontroli nie ma swojego uzasadnienia faktycznego ani prawnego. Argumentacja w postaci zakłócenia przez czynności kontrolne w sposób istotny działalności gospodarczej przedsiębiorcy powinna znaleźć swoje odzwierciedlenie w formie pisma, które powinno być złożone w trakcie kontroli aby inspektorzy mogli się odnieść do tego stanowiska strony w protokole kontroli. Przepis wyraźnie wskazuje na wskazanie na piśmie a nie ustnie, że czynności kontrolne uległy zakłóceniu. W aktach sprawy brak jest pisemnej informacji wniesionej przez stronę podczas kontroli, że wykonywane czynności kontrolne zakłóciły w sposób istotny działalność gospodarczą przedsiębiorcy. Protokół kontroli został podpisany przez pracownicę przedsiębiorcy w dniu 30 sierpnia 2022 r. natomiast argumentacja o zakłóceniu przez czynności kontrolne działalności gospodarczej przedsiębiorcy znalazła swoje odzwierciedlenie dopiero w odwołaniu strony datowanym 27 października 2022 r. Z tego też powodu protokół kontroli nie opisuje na czym ewentualnie miałyby polegać zakłócenie przez czynności kontrolne w sposób istotny działalności gospodarczej przedsiębiorcy.

Odnosząc się do nieuwzględnienia odwołania strony ze względów podmiotowych odnoszących się do udziału w postępowaniu kontrolnym pracownicy, co uniemożliwiło tej pracownicy wykonywanie obowiązków pracowniczych w postaci mycia lodówki i było bezpośrednią przyczyną braku cen i cen jednostkowych na towarach, to należy wskazać, że pracownica w dniu rozpoczęcia kontroli, 19 sierpnia 2022 r. nie legitymowała się stosownym upoważnieniem przedsiębiorcy do reprezentacji przedsiębiorcy, szczególnie w czasie nieobecności przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 50 ust. 3 Prawa Przedsiębiorców. Takie upoważnienie datowane 25 sierpnia 2022 r. zostało załączone do protokołu kontroli dopiero w dniu 30 sierpnia 2022 r. Z przepisu tego wynika, że przedsiębiorca wskazuje na piśmie osobę upoważnioną, w szczególności w czasie swojej nieobecności. Strona mogła upoważnić każdego innego pracownika, niekoniecznie pracownicę, którą przywołuje z imienia i nazwiska. Powoływanie się na wykonywanie czynności sanitarnych w postaci mycia lodówki nie ma znaczenia dla sprawy.

Na gruncie niniejszej sprawy strona przedstawiła stanowisko, że w trakcie kontroli pracowały 3 pracownice. W sklepie panował w trakcie kontroli duży ruch i żadna z ekspedientek nie mogła iść i dokończyć pracy przy lodówce, ponieważ musiała zająć się

sprzedażą, natomiast inspektorzy zakłócili zwykły tok czynności. Pracownica musiała odpowiadać na pytania inspektorów i być do ich dyspozycji.

Konkludując, w myśl orzecznictwa NSA, nieprawidłowa organizacja pracy nie stanowi przesłanki egzoneryującej odnośnie stwierdzonych nieprawidłowości w trakcie kontroli, o której strona była powiadomiona pisemnie. Strona mogła przygotować się do kontroli, zwiększyć na czas planowanej kontroli personel sklepu tak aby jednocześnie można było obsłużyć klientów przy „dużym ruchu” i udzielać odpowiedzi na pytania inspektorów. W takiej sytuacji czynności niewymagające natychmiastowego działania pozostawia się do wykonania na później jak np. czynności sanitarne polegające na myciu lodówki. Przedsiębiorca mógł zorganizować pracę w taki sposób, że mycie lodówki mogło się odbyć po zamknięciu sklepu albo mógł skierować do pracy w tym sklepie dodatkowego pracownika do mycia lodówki.

Tak jak wskazano powyżej, ustne złożenie wyjaśnień przez pracownicę w trakcie kontroli o zakłóceniu przez inspektorów czynności kontrolnych nie ma znaczenia dla sprawy, ponieważ nie zostało złożone na piśmie. Brak odzwierciedlenia tych wyjaśnień w protokole kontroli powinien zostać zauważony i podniesiony przez stronę w ustawowym terminie. W ocenie Prezesa Urzędu, nie ma żadnego formalnego ani prawnego uzasadnienia do przeprowadzenia dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie poprzez przesłuchanie świadków, w sytuacji gdy strona nie skorzystała w ustawowym terminie z wniesienia uwag do protokołu kontroli. Tym samym kwestionowanie zapisów w protokole kontroli na tym etapie postępowania należy uznać za spóźnione.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że w/w zarzut jest oczywiście bezzasadny.

Ad. 2 Zarzut naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w zw. z § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen

Strona wniosła zarzut naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w zw. z § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen poprzez jego zastosowanie i stwierdzenie braku uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych towarów, podczas gdy brak ten wynikał z przerwania czynności pracownicy dotyczących zmiany asortymentu w lodówce i mycia lodówki przez inspektorów, którzy rozpoczęli w tym właśnie momencie kontrolę i oderwali pracownicę od tych czynności. Strona podniosła, że po wyjaśnieniu z inspektorami kwestii dotyczących legalizacji wagi pracownica powróciła do uporządkowywania lodówki. W tym momencie inspektorzy stwierdzili, że przy niektórych produktach w lodówce nie ma cen. Pracownica wyjaśniła, że jest to związane z tym, iż porządkuje i myje lodówkę. Były to już jej ostatnie czynności w codziennej pracy. Strona wywodzi, że gdyby nie kontrola, pracownica nie oderwała by się od swoich obowiązków, tylko skończyła swoją pracę przy dokładaniu towaru wraz z etykietą cenową. Powyższe uprawdopodobnia fakt, że przy całym asortymencie znajdującym się w sklepie były etykiety wraz z cenami, oprócz towarów znajdujących się w tej „niedokończonej” lodówce.

Odnosząc się do powyższego zarzutu strony, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Powyższy zarzut strony nie zasługuje na uwzględnienie. Prezes Urzędu w postępowaniu II instancji dołączył do akt materiał fotograficzny pochodzący z kontroli, który nie został załączony do akt I instancji, oraz wyjaśnienia inspektora kontrolującego. W swoich wyjaśnieniach z 5 grudnia 2022 r. inspektor kontrolujący stwierdził co następuje:

„W trakcie czynności kontrolnych Pani ..... nie poinformowała na żadnym etapie kontroli, że jest w trakcie mycia lodówki i w związku z czym przy produktach brak jest informacji o cenach. W przypadku gdyby w trakcie kontroli taka informacja by padła, prowadzący kontrolę inspektorzy ustosunkowali by się do tego w protokole kontroli.

Kontrola została przeprowadzana w godzinach funkcjonowania sklepu wobec powyższego przy wszystkich produktach oferowanych do sprzedaży powinna znaleźć się informacja o cenie i/lub cenie jednostkowej.

W dniu 30.08.2022 r. podpisując protokół kontroli, Pani ..... jako osoba, która reprezentowała przedsiębiorcę w dniach kontroli nie wniosła uwag do treści protokołu, podpisując każdą stronę protokołu oraz załączników bez zastrzeżeń co do ich treści.

Ponadto jak widać na załączonych zdjęciach w lodówce były wystawione produkty, które posiadały informację o cenie i cenie jednostkowej co gryzie się ze stwierdzeniem zawartym w odwołaniu, że brak cen przy produktach jest wynikiem mycia lodówki.”

Prezes Urzędu analizując materiał fotograficzny dostarczony przez inspektora wyciągnął następujące wnioski. Zdjęcia dotyczą towarów zakwestionowanych pod względem uwidaczniania cen, znajdujących się w lodówce. Żadne zdjęcie nie przedstawia ani towarów wyjętych z lodówki, ani pustej lodówki ani też nie przedstawia pracownicy, która myje lodówkę. Zdjęcia wskazują, że lodówka w wersji bez frontowych drzwi, była zapełniona towarami. Brak jest jakiegokolwiek odzwierciedlenia, że w trakcie kontroli czy wykonywania zdjęć była myta lodówka. Zdjęcia potwierdzają ustalenia faktyczne zgodne z protokołem kontroli, co oznacza, że protokół kontroli i towary wyszczególnione w załącznikach do protokołu były analizowane w sposób rzetelny przez kontrolujących. Towary wyszczególnione w protokole kontroli częściowo zostały sfotografowane. Towary zakwestionowane znajdują się obok towarów, które nie zostały zakwestionowane pod względem uwidaczniania cen i cen jednostkowych, co może oznaczać, że pominięcie zakwestionowanych towarów w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych było wynikiem niedbalstwa pracowników. Napój HihHi HiBi znajdował się w dwóch miejscach: na ladzie sprzedażowej i w lodówce. W obydwu przypadkach nie uwidocznił ceny ani ceny jednostkowej tego napoju. Obok w/w napoju w lodówce na dolnej półce znajdowały się soki i napoje Dobry Materiał oraz Sady Rajewski, które nie były oznaczone ani ceną ani ceną jednostkową. Pomiędzy tymi napojami umieszczony był kwas chlebowy, który oznaczony został ceną „9,50”, ale nie został oznaczony ceną jednostkową. Nieoznaczone ceną ani ceną jednostkową były konfitury z malin i z truskawek, gdzie pomiędzy tymi konfiturami umieszczono konfiturę z jagody kameczackiej prawidłowo oznaczoną ceną oraz ceną jednostkową. Materiał fotograficzny nie odnosi się do partii miodów, który to towar ze względu na swoje właściwości nie powinien być przechowywany w lodówce. Argumentowi strony, że w trakcie kontroli była myta lodówka przeczy fakt, że na większości zdjęć widać, że lodówka nie była utrzymywana w stanie nieskazitelnej czystości. Widać paprochy na półkach np. pod słoikiem paprykarza z dorsza, co nie ma żadnego logicznego uzasadnienia, a butelki zawierające różnego rodzaju Smoothie, które były prawidłowo oznaczone ceną i ceną jednostkową, były z zewnątrz zanieczyszczone. Powyższy nieprawidłowy stan sanitarny może uzasadniać tezę, że argument mycia lodówki miał stanowić przesłankę egoznerującą nie tylko dla nieprawidłowości w zakresie naruszenia obowiązku informacyjnego określonego w ustawie o informowaniu o cenach.

Kara pieniężna została nałożona na stronę za naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez niewidocznienie w miejscu sprzedaży detalicznej cen i cen jednostkowych towarów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Ustawowe określenie „miejsce sprzedaży detalicznej” należy traktować jako antonim do „miejsca sprzedaży hurtowej”. Organ I stwierdził, że ujawnione nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia z 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Z kolei § 3 ust. 2 tego rozporządzenia stanowi, że cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Cena jednostkowa towaru w świetle definicji zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Uwidocznieniem jest ujawnienie informacji wymaganych ustawą w taki sposób, aby były one czytelne, widoczne, łatwo i bezpośrednio dostępne dla nabywców i aby przeciętny konsument mógł się samodzielnie zaznajomić z danymi na temat ceny i ceny jednostkowej.

Zgodnie z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: litr dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości oraz za kilogram dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy, sztukę dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Uwidocznienie ceny jednostkowej produktu jest ustawowym obowiązkiem sprzedawcy, z którego są zwolnione wyłącznie produkty wskazane wprost w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący za wyjątkiem wyłączenia produktów wymienionych w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Zgodnie z § 7 pkt 1-4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen: wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do: towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży; towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach); towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach; produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.2).”

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, które implementują postanowienia unijnej dyrektywy 98/6/WE obligują przedsiębiorcę (sprzedającego) do wyliczenia i uwidocznienia ceny jednostkowej. Uwidocznienie ceny jednostkowej produktu jest ustawowym obowiązkiem sprzedawcy, z którego są zwolnione wyłącznie produkty wskazane wprost w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen produktów w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Dlatego też oprócz ceny (za produkt) na wywieszce cenowej, w miejscu sprzedaży musi się również na niej znaleźć cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (litr, kilogram).

Podczas kontroli stwierdzono, że przy 13 partiach towarów w miejscu sprzedaży detalicznej, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy brak było uwidocznienia cen i cen jednostkowych. Ponadto stwierdzono, że w przypadku 2 innych partii towarów, brak było uwidocznienia ceny jednostkowej. Stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte w trakcie kontroli. Tym samym w przypadku 15 towarów (20 % badanych artykułów) stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Tym samym przedsiębiorca naruszył obowiązek informowania o cenach, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen co uzasadniało wymierzenie stronie kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, a w/w zarzut strony jest oczywiście bezzasadny.

Ad. 3 Zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach

Strona wniosła zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez jego zastosowanie i wymierzenie kary, podczas gdy nie było ku temu podstaw.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, Prezes Urzędu informuje co następuje.

Protokół kontroli, który jest dokumentem urzędowym jak również dokumentacja fotograficzna załączona do akt w postępowaniu II instancji, a także wyjaśnienia inspektora biorącego udział w kontroli potwierdzają, że miało miejsce naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach w odniesieniu do towarów wyszczególnionych w protokole kontroli. Argumentacja strony o rzekomo mytej lodówce, o przedstawionych towarach nie ma swojego uzasadnienia faktycznego. Z dokumentacji fotograficznej wynika, że w trakcie kontroli nie odbywały się żadne czynności w zakresie mycia lodówki, stan

sanitarny lodówki budził wątpliwości, a towary prawidłowo oznaczone cenami i cenami jednostkowymi znajdowały się pomiędzy towarami, które nie zostały oznaczone cenami i cenami jednostkowymi. Sfotografowany stan lodówki oraz zakwestionowanych towarów w żaden sposób nie potwierdza tez przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 złotych. Niewywiązanie się z powyższego obowiązku wypełnia znamiona deliktu administracyjnego, za którego popełnienie ustawodawca przewidział stosowną karę administracyjną. W świetle przepisów ustawy o informowaniu o cenach, nałożenie takiej kary jest obligatoryjne, co oznacza, że organ nie może odstąpić od ukarania przedsiębiorcy, pomimo usunięcia naruszenia konkretnego obowiązku. z woli ustawodawcy nawet jednorazowe naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług stanowi delikt administracyjny. Natomiast z mocy art. 6 ust. 1 tej ustawy, każdy przedsiębiorca dopuszczający się takiego deliktu podlega administracyjnej karze pieniężnej. (patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 11 sierpnia 2022 r., sygn. akt II GSK 541/19).

W związku z powyższym, stwierdzenie naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach w odniesieniu do łącznej ilości 15 towarów. W odniesieniu do 13 partii towarów w miejscu sprzedaży detalicznej, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy, brak było uwidocznienia cen i cen jednostkowych. Ponadto stwierdzono, że w przypadku 2 innych partii towarów, brak było uwidocznienia ceny jednostkowej. Wymierzona stronie kara pieniężna w wysokości 3620 zł stanowi 18% górnego progu wymiaru kary. Ponadto wskazać należy, że kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez ustawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6/WE, nakazuje, że kara musi być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że w/w zarzut strony jest oczywiście bezzasadny.

Prezes Urzędu ocenił przesłanki do zastosowania w sprawie instytucji odstąpienia od wymierzenia kary i stwierdza, że nie znajdują one zastosowania w sprawie.

Zgodnie z art. 189f § 1 KPA Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony Organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Aby można było zastosować odstąpienie od wymierzenia kary w trybie art. 189f § 1 pkt 1 KPA jednocześnie powinny być spełnione dwie przesłanki: znikoma waga naruszenia prawa jak i zaprzestanie przez stronę naruszania prawa. Pierwsza przesłanka określona w art. 189f § 1 pkt 1 KPA odnosi się do obligatoryjnego zastosowania przez organ odstąpienia od

wymierzenia kary w przypadku zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa. Ustawodawca jako pierwszą przesłankę wskazał znikomą wagę naruszenia prawa ale poprzez spójnik „a” wzmocnił ją następną przesłanką odnoszącą się do zaprzestania naruszenia prawa, co należy rozumieć w ten sposób, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa ma zastosowanie o ile strona zaprzestanie naruszenia prawa. Powyższe oznacza, że obydwie przesłanki są ze sobą powiązane i wzajemnie się uzupełniają. Dlatego też art. 189f § 1 pkt 1 KPA należy rozumieć w ten sposób, że organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma i strona zaprzestała naruszenia prawa. Tym samym zaistnienie jednej przesłanki np. zaprzestania naruszenia prawa nie jest wystarczające do zastosowania w stosunku do strony instytucji odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Powyższe stanowisko, że zaistnienie jednej przesłanki nie stanowi podstawy do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary jest już ugruntowane w orzecznictwie. Spełnienie przesłanki zaprzestania naruszenia prawa np. poprzez przedłożenie wymaganych danych nie jest wystarczające do uznania, że waga naruszenia jest znikoma co jest jednoznaczne z wykluczeniem możliwości spełnienia przesłanki określonej w art. 189f § 1 pkt 1 KPA (patrz wyrok Sądu Okręgowego - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 lutego 2021 r. sygn. akt XVII AmT 203/19). Dalej w swoim wyroku Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazał na konieczność rozważania w przypadku przyjęcia przez organ, że strona zaprzestała naruszenia prawa czy za nałożeniem kary przemawiają czas trwania, zakres lub skutki naruszenia. Tym samym przy ocenie tej przesłanki samo formalne zaprzestanie naruszenia prawa, nie ma wpływu na ewentualne zastosowanie w stosunku do strony instytucji odstąpienia od wymierzenia kary jeśli za nałożeniem kary przemawiają czas trwania, zakres lub skutki naruszenia. W ocenie organu, przyjęcie, że strona zaprzestała naruszenia prawa nie wyczerpuje przesłanki łącznej określonej w art. 189f § 1 pkt 1 KPA, ponieważ wciąż pozostaje niezrealizowana przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa.

Należy wskazać, że strona usunęła nieprawidłowości niezwłocznie czyli w momencie kontroli, co może zostać zakwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa.

Do zastosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 KPA konieczne jest jednoczesne spełnienie dwóch przesłanek: zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestanie przez Stronę naruszenia prawa. Obydwie przesłanki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli zaistnienie tylko jednej przesłanki nie uprawnia Organu do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Wagę naruszenia prawa odnosi się do poziomu naruszenia norm chroniących interes publiczny lub interes społeczny, rozumiany jako interes konkretnej grupy społecznej. W tym przypadku chodzi o naruszenie interesu społecznego, czyli interesu konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu, nie zachodzi w tym przypadku znikoma waga naruszenia prawa. Strona wykorzystuje sytuację, że konsument jest stroną słabszą w relacji z przedsiębiorcą i narzuca mu sposób dokonywania zakupu bez możliwości uprzedniego zapoznania się z ceną i ceną jednostkową.

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż ustalony stan faktyczny nie stwarzał podstaw do uznania powstałego naruszenia za znikome a zawinienie Strony było ewidentne. Konsumentom pozbawieni dostępu do prawidłowo uwidocznionych cen i cen jednostkowych towarów pozbawieni są tym samym możliwości pełnego rozeznania i podjęcia obiektywnej decyzji w sprawie dokonania zakupu. W ocenie Prezesa Urzędu, nie zachodzi w tym przypadku znikome naruszenie prawa, a całościowa ocena zgodności z prawem działania Strony, która narusza obowiązek administracyjno-prawny jest niekorzystna dla Strony.

Ustawodawca nigdzie nie wskazał okoliczności, którymi organ powinien kierować się przy wartościowaniu stopnia klasyfikacji naruszenia prawa, który ma być "znikomy". W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że ocena znikomości musi być zindywidualizowana, a więc odnosząca się zarówno do sytuacji zobowiązanego podmiotu, jak i okoliczności, w których doszło do naruszenia oraz jego wagi z punktu widzenia interesu publicznego. Chodzi tu o realizację w odniesieniu do sankcji administracyjnej funkcji ochronnej polegającej na ochronie wartości realizowanych przez normy prawa

administracyjnego oraz funkcji pomiaru wagi chronionego dobra mierzonej stopniem dolegliwości sankcji administracyjnej w relacji do społecznej wagi chronionych wartości. (patrz wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z 8 września 2022 r., sygn. akt II GSK 744/19).

Na gruncie niniejszej sprawy należy wskazać, że waga naruszenia prawa nie może zostać uznana za znikomą, ponieważ strona nie realizuje celów, które precyzyjnie zostały określone w dyrektywie 98/6/WE

Odnosząc się od chronionych wartości i dóbr to zostały one określone w motywach (1) i (6) dyrektywy 98/6/WE.

Motyw (1) dyrektywy 98/6/WE stanowi:

„Przejrzyste funkcjonowanie rynku oraz prawidłowa informacja przyczyniają się do poprawy ochrony konsumenta oraz zdrowej konkurencji między przedsiębiorstwami i produktami.”

Motyw (2) dyrektywy 98/6/WE stanowi:

„Konsumentom należy zapewnić wysoki poziom ochrony; Wspólnota powinna wnieść w ten poziom wkład, prowadząc szczególne działania wspierające i uzupełniające politykę prowadzoną przez Państwa Członkowskie dotyczącą dokładnego, przejrzystego i jednoznacznego informowania konsumentów o cenach oferowanych im produktów.”

Motyw (6) dyrektywy 98/6/WE stanowi:

„Obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań.”

Odnosząc się do stwierdzonych na gruncie niniejszej sprawy naruszeń, to należy wskazać, że strona naruszyła zasady przejrzystego funkcjonowania rynku, ponieważ jak wynika to z treści przedmiotowej skargi na stronie ciążył obowiązek uwidaczniania cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen. Nieuwidacznianie cen i cen jednostkowych w sposób wymagany prawem, narusza zasady określone w motywie (1) dyrektywy 98/6/WE i ma negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku, skutkuje podawaniem nieprawidłowych informacji konsumentom, nie poprawia poziomu ochrony konsumentów a także ma negatywny wpływ na tworzenie zdrowej konkurencji między przedsiębiorstwami i produktami. Jak wynika z motywu (2) dyrektywy 98/6/WE stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach i akcie wykonawczego do niej obniża poziom ochrony konsumentów, który powinien być wysoki i temu celowi służy przeprowadzona kontrola przedsiębiorcy. Tym samym w ocenie organu waga naruszenia prawa nie była znikoma i nie została spełniona przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 2 KPA gdzie w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: 1) usunięcie naruszenia prawa lub 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 KPA organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia.

Obowiązek informacyjny określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach ma charakter przedumowny, czyli jest ograniczony w czasie do momentu zawarcia umowy z konsumentem. Strona tego obowiązku przed zawarciem umowy z konsumentami nie realizowała, dlatego też nie jest możliwe spełnienie celów dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna czyli celów odnoszących się do ochrony konsumentów po zawarciu umowy sprzedaży z konsumentami. Tym samym nie jest możliwe zastosowanie w niniejszej sprawie art. 189f § 2 i 3 KPA.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że nie jest możliwe zastosowanie w stosunku do strony instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, o której mowa w art. 189f KPA.

Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji ewentualnie do jej przekazania organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zaskarżona decyzja nie jest wadliwa pod względem prawnym a materiał dowodowy został zebrany i oceniony w sposób prawidłowy. Również nie zaistniała przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 1 KPA uzasadniającej odstąpienie od wymierzenia kary i zastosowania pouczenia.

W związku z wnioskiem strony o przeprowadzenie dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecenia przeprowadzenia tego postępowania organowi, który wydał decyzję, w tym przeprowadzenie rozprawy i przesłuchanie w charakterze świadka pracowników - na fakt rozpoczęcia kontroli w momencie zmiany asortymentu w lodówce oraz mycia lodówki przez pracownicę, co wiązało się z przestawianiem towaru oraz cen, przzerwania czynności pracownicy dotyczących zmiany asortymentu w lodówce, oderwania pracownicy od tych czynności, Prezes Urzędu informuje, że oddalił w/w wniosek z uwagi na jego nieprzydatność dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 KPA Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez Organ drugiej instancji oceny, że decyzja Organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez Organ drugiej instancji. Prezes Urzędu przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez Organ pierwszej instancji oraz uznał, że Zachodniopomorski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę Pana M. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą B. M. J. karę pieniężną w wysokości 3.620,00 zł z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach t w związku z naruszeniem wymagań określonych w § 3 oraz § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Tym samym decyzja Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie POK nr 144/2022 (sygn. akt sprawy WK 8361.268.2022) z dnia 14 października 2022 r. wydana w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Pana M. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą B. M. J. kary pieniężnej w wysokości 3.620,00 zł powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora Departamentu Inspekcji
Handlowej
/podpisano elektronicznie/

